

9. Український дитячий фольклор. – К.: Академія наук Української РСР, 1962.
10. Юцевіч Ю.Є. Словник музичних термінів. – К.: «Музична Україна», 1977.

Мирошник К.М.,

студентка I курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;
Науковий керівник: Шуляк С.О., кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНЦІ ІНФОРМАЦІЙНОГО КОНСУЛЬТАНТА

Проблема співвідношення рівня професійної підготовки та особистісних якостей фахівців, що працюють у сфері консультаційної діяльності, досить складна і неоднозначна. У даний час робота консультантів розрізняється за методиками, що використовуються ними на практиці, за манерою спілкування із замовниками, за підходами до вирішення проблем і т.д. Саме тому обговорення проблеми співвідношення професійних навичок і особистісних якостей консультанта, викликає безліч різних, часом суперечливих і взаємовиключних підходів та думок [1].

Перша істотна спроба сформулювати повний перелік знань та особистісних характеристик, відповідних професії консультанта в області управління була зроблена в 1957 р. Американською асоціацією консультантів (АКМЕ). Узагальнений перелік вимог до консультанта був розроблений М. Кубром (Міжнародна організація праці):

- *інтелектуальні здібності*: здатність спостерігати, підсумовувати, відбирати та оцінювати факти; здорові судження; здатність до синтезу та узагальнення; творчу уяву, оригінальне мислення;

- *здатність розуміти людей і працювати з ними*: повага до думок інших людей, терпимість; легкість у встановленні і підтримці контактів; здатність передбачати й оцінювати людські реакції; вміння вести письмове та усне спілкування; здатність переконати і створити мотиви для дій;

- *інтелектуальна і емоційна зрілість*: стабільність в поведінці і діях; здатність протистояти тиску ззовні і справлятися з невпевненістю; самоконтроль у всіх ситуаціях; гнучкість і адаптивність до мінливих умов;

- *особиста наполегливість та ініціатива*: потрібна ступінь самовпевненості, здорове честолюбство, дух підприємництва; мужність, ініціатива і самовладання в дії;

- *етика та чесність*: щире бажання допомогти іншим; виняткова чесність; здатність усвідомити межі власної компетентності; здатність визнавати помилки і витягувати уроки з невдач;

- *фізичне і розумове здоров'я*: здатність переносити специфічні робочі і побутові навантаження консультантів з питань управління [1].

Консультація є складним та багатогранним процесом. Консалтингова діяльність є інтелектуальною, тому вимагає значних інтелектуальних здібностей консультанта. Для консалтингу характерний ризик, робота в умовах невизначеності, стресу, що також висуває особливі вимоги до консультанта, до його соціально-психологічних характеристик. Це обумовлює вимоги щодо наявності у консультанта професійних знань у суміжних сферах [2].

Консультант має володіти наступними *рисами*:

– соціальний і професійний статус, достатній досвід роботи у прийнятій сфері;

– високі інтелектуальні якості та знання, які в рамках ринкових відносин використовуються як товар;

– володіння сучасним методичним та технологічним інструментарієм;

– вміння працювати з інформацією – збирати та аналізувати факти, формулювати висновки, розробляти рекомендації;

– здатність та схильність до постійного навчання, готовність до змін та розвитку;

– орієнтація на позитивні соціальні взаємини, позитивну групову динаміку, екстравертність, толерантність;

– цілеспрямованість, оптимізм, вольові якості, твердість у відстоюванні власної думки;

– позитивна енергетика, мобільність, фізичне здоров'я, стресостійкість [2, с.85].

Виділяють такі *компетенції (вміння)* консультанта:

- *технічна компетентність*: уміння консультанта трансформувати мету, сформульовану з замовником, в систему конкретних завдань, вирішувати їх практично;

- *міжособистісна комунікативна компетентність*: розвинені комунікативні навички, вербальні і невербальні, розуміння мотивів поведінки інших людей;

- *контекстуальна компетентність*: володіння соціальним контекстом, усвідомлення місця та суб'єктів співпраці, знання предмету консультації;

- *адаптивна компетентність*: здатність передбачати і корегувати зміни, пристосовуватися до мінливих умов практики;

- *концептуальна компетентність*: володіння системою знань, що складають основу для практики;

- *інтегративна компетентність*: уміння давати інформативні професійні оцінки, приймати обґрунтовані рішення, розв'язувати проблеми та розставляти пріоритети [2, с. 87].

Узагальнюючи вищевикладене, можна виділити три основні групи знань і навичок консультанта:

1. Предметні знання та вміння, у чому, власне, консультант може назвати себе експертом, наприклад, в області передових технологій управління або інформаційних технологій або в області формування і зміцнення організаційної культури, фінансового планування, управління маркетингом, можливо, навчання і розвитку персоналу і т. д.

2. Консультаційні знання і вміння, тобто знання й уміння, які стосуються процесу консультування, наприклад навички діагностики ситуації, аналіз даних, вироблення рекомендацій та впровадження їх і т. д.

3. Навички взаємодії з людьми - вміння слухати і чути, техніки постановки питань, навички ведення групових дискусій, надання зворотного зв'язку і т. д. [1].

Слід зауважити, що кожний консультант – це насамперед індивідуальність. І ці індивідуальності можуть створювати команди, а можуть конкурувати між собою. Консультант не статична, а динамічна особистість, що розвиває ті чи інші свої здібності, здобуває нові знання і навички. Ефективний, успішний консультант неможливий без певних навичок і знань, однак формування цих навичок і придбання цих знань залежать від властивостей особистості консультанта [2].

Список використаних джерел:

1. Загальні вимоги до професійних знань, практичних навичок і особистісних якостей консультанта [Електронний ресурс] – Режим доступу : https://studme.com.ua/12461220/menedzhment/obschie_trebovaniya_professionalny_m_znaniyam_prakticheskim_navykam_lichnostnym_kachestvam_konsultanta.htm. – Назва з екрану. – Дата перегляду : 11.03.2019.

2. Охріменко О. О. Міжнародний консалтинг [Текст]: навч. посіб. / О. О. Охріменко, А. Д. Кухарук. – К. : НТУУ «КПІ», 2016. – 184 с.